

Landet angaar, kan sige, at de 9 af 10, i alt Fald de 8 af 10, er gifte. Hvordan Forholdet er i Byerne, kender jeg ikke saa nøje, men det er dog et Moment, man maa tage i Betragtning.

Det foreliggende Lovforslag giver mig Anledning til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. Det har undret mig og ikke mindst mange af de indkaldte, jeg har talt med, at de saa at sige ingen Øvelse faar i Skydning. Nogle af de indkaldte har været til Skydning en enkelt Gang, og det paastaas, at andre slet ikke har været det. De indkaldte har faaet nye Geværer. Der blev sagt os, da jeg var Soldat, at det Gevær, vi havde, vilde vi faa, i Tilfælde af at vi blev indkaldt. Nu er det meddelt mig, at de indkaldte har faaet andre Geværer end dem, de brugte som Rekrutter, Geværer, de slet ikke kender. Der gaar jo mange Rygter, ogsaa Rygter, der har kunnet sættes i Forbindelse med dette, men man maa dog gaa ud fra, at Regeringen sørger for, at i det rette Øjeblik, da det hele skal bruges — gid det aldrig vil ske —, er alt parat af Ammunition, Vaaben og Munderingssager, og i tilstrækkelig Mængde, ikke saaledes, at man skal være nødt til at give de indkaldte de luvslidte og lappede Klæder, man ogsaa har paa Vaabenkammeret. Hvis ikke saa var, vilde det ogsaa være et for stort Ansvar, Regeringen fik at bære, thi der havde jo været Tid nok. Men under Forudsætning af, at de Meddelelser, der er tilgaaet mig, er rigtige, vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister: Hvad er Grunden til, at Soldaterne har saa faa Skydeøvelser, at de end ikke har lært at kende det Gevær, som er blevet udleveret dem?

Forsvarsministeren (P. Munch): De ærede Medlemmer, der har haft Ordet, har alle udtalt sig i Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, og med Hensyn til selve Lovforslagets Paragraffer er der kun gjort enkelte Bemærkninger, som kunde antyde Ønsker om Ændringer. Det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen) har navnlig peget paa § 4, som for den Tid, Sikringsstyrken er inde, suspenderer Befalingsmænds Ret til at kræve Afgang af Tjeneren ved den tidligste Aldersgrænse, der er sat i Loven. Det er naturligvis et Spørgsmaal, som kun har praktisk Betydning for faa Mennesker, og som der meget vel kan forhandles om i et Udvalg. Det ærede Medlem satte det i Forbindelse med Felttillæg til Befalingsmænd, idet

han nævnede den Opfattelse, som nogle Befalingsmænd har haft, at den bestaaende Tilstand maatte betragtes som svarende til Mobilisering og derfor medføre Felttillæg. Nu er der neppe nogen, som er i Tvivl om, at ved Bestemmelserne om Felttillæg har man tænkt paa Krigstilstand eller kortvarige Perioder forud for en Krig. Den Tilstand, der i Øjeblikket bestaar, svarer ikke til den, man i Loven har tænkt paa ved Bestemmelserne om Felttillæg. Felttillæg betyder en Forøgelse af Gagen for Befalingsmænd med 50 pCt. Derimod har jeg ment, at den Tilstand, der bestaar, kunde berettige, at man til alle Befalingsmænd anvendte Kommandotillæget paa 25 pCt. Dette er blevet gennemført i Forstaaelse med Finansudvalget, og jeg tror, det svarer til den rimelige Opfattelse af den i Øjeblikket bestaaende Tilstand for disse Embedsmænds Vedkommende.

Ved Siden af de enkelte Bemærkninger, som knyttede sig til selve Lovforslaget, har der imidlertid været andre Forhold, der i større Grad har fanget Interessen, og jeg tænker da her navnlig paa den Ombytning af Mandskab, som er paa tænkt i den nærmeste Fremtid. Denne Ombytning af Mandskabet staaer for saa vidt ikke i direkte Forbindelse med Lovforslaget, som det ikke hører ind under Lovforslagets Paragraffer; der træffes ikke i Lovforslaget nogen Bestemmelse derom. Men jeg fandt det rigtigt ved Fremsættelsen af Lovforslaget at udtale mig om Planerne i den Henseende, og det forekommer mig ogsaa overmaade naturligt, at de drøftes under den Forhandling, der knytter sig til Lovforslaget. Der har været almindelig Tilslutning til Tanken om at foretage en Ombytning af Mandskab. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udstrakte sit Ønske til, at der skulde blive en regelmæssig Ombytning, saa at Mandskabet stadig kun laa inde 2 Maaneder ad Gangen. Jeg kan dele dette Ønske, men maa rigtignok føje til, at det vil ikke være muligt at forene det med det ærede Medlems Ønske om, at Sikringsstyrken skal beholde sin nuværende Størrelse, i hvert Tilfælde ikke, uden at selv de ældste Aargange indkaldes. Ellers vil der ikke være nok til en saadan regelmæssig Ombytning. Det vil derfor vanskeligt kunne gennemføres, før det Tidspunkt kommer, da man noget kan formindske Antallet af dem, der ligger inde, eller da man ved Uddannelsen af nyt Mandskab faar en